

عنوان مقاله:

بررسی نقش برنامه ریزی شهری در ارتقاء فرهنگ شهرنشینی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدرامین غفاری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه پیام نور اصفهان

راحله اربابی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور اصفهان

خلاصه مقاله:

فرهنگ با زندگی شهری بالیده و راه تکاملی پیموده است. شهر واقعی، فارغ از زمان و مکان بدون فرهنگ بی معناست. فرهنگ شهرنشینی که مجموعه ای از ارزش ها، هنجارها، امکانات، مقررات و آدابی است که به زندگی در جامعه شهری نظم و تعادل می بخشد و لازمه زندگی در شهر داشتن فرهنگ شهرنشینی است. اما امروزه مشکل بزرگ جامعه شهری ما ضعف فرهنگ شهری شهروندان و نارسائی در مدیریت و برنامه ریزی شهری است که همراه با روند روز افزون توسعه شهر و شهرنشینی و مهاجرت های بی رویه از روستاها به شهرها سبب بروز بحران های مختلف در زندگی شهری شده است. خرده فرهنگ های گوناگون و سبک های زندگی مختلر در شهرها، برنامه ریزی و مدیریت را با انواع مشکلات و مسائل رو به رو ساخته است. از این رو استفاده از برنامه ریزی شهری ب ه عنوان یکی از ابزارهای اجرایی که عمده ترین هدف آن ایجاد محیطی راحت تر، آسان تر و دل پذیر برای شهرنشینان است برای پاسخگویی به این مسائل و مشکلات راه حل منطقی و مناسبی به نظر می رسد. از این رو برنامه ریزانشهری باید برای رل مسائل و مشکلات شهرنشینی که در ارتباط تنگاتنگ با فرهنگ جامعه است علاوه بر برنامه ریزی برای ایجاد فضاهای شهری و به طور کلی شهری مناسب با فرهنگ جامعه، نسبت به ارتقاء فرهنگ شهرنشینی مناسب در جامعه با اقداماتی صحیح و اصولی از قبیل: مشارکت شهروندان در امور شهری، ایجاد فضاهای شهری با توجه به فرهنگ جامعه و ارتقای کیفیت محیط شهری و ایجاد رس مکان، نقشی فعام در ارتقاء فرهنگ شهرنشینی داشته باشند. از این رو در این مقاله در مورد ارائه راه کارهای موثر برنامه ریزی شهری در جهت ارتقاء فرهنگ شهرنشینی بحث و بررسی شده است. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی می باشد و از منابع کتابخانه ای و اسنادی برای انجام تحقیق استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، فرهنگ، فرهنگ شهری، فرهنگ شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360737>

